

היום נלמד בעזרת ה':

יומא דף מוד

גמרא: קושיא: איך יתכן שהכהן הממסר עומד על הרובד הרביעי שבהיכל, והרי אסור לאף אדם להיות שם בשעת הקטרת הקטורת (= הוא עמד שם ומירס עד שהכהן הגדול סיים להקטיר את הקטורת)?

תירוץ: הכוונה לרובד הרביעי שמחוץ להיכל, כלומר שאת הרובדים סופרים מפתח ההיכל ולחוץ.

אסור לכל אדם להיות בהיכל בשעת הקטרת הקטורת וכן בשעת מתן דמים (= של הפר והשעיר של יוה"כ) על המזבח הפנימי.

היה מקום לומר שרק בשעת הקטרת הקטורת אסור לכל אדם להיות בהיכל, מפני שכפרתה שווה בכולם, שהיא מכפרת על לשון הרע, לעומת זאת מתן דמים אינו שווה בכולם, שהוא מכפר רק על הכהן הגדול ועל אחיו הכהנים.

תנן התם: פורשים מבין האולם ולמזבח (= מכל 22 אמות שביניהם) בשעת הקטרת הקטורת. אמר רבי אלעזר: דין זה נאמר רק בשעת הקטרת הקטורת שבהיכל (= קטורת שבכל יום על המזבח הפנימי), לפי שבין האולם ולמזבח נמצא בסמוך לו, אבל בשעת הקטרת הקטורת שבקודש הקדשים (= ביוה"כ) רק מההיכל שהוא סמוך לו צריך לפרוש, אבל לא מבין האולם ולמזבח שהוא רחוק ממנו.

דאילו מהיכל פרשי בין בקדושה דידיה וכו': כלומר בין בשעת מתן דמים שבהיכל ובין בשעת מתן דמים שבקודש הקדשים.

שם פרישה אחת היא: דין פרישה בשעת הקטרת הקטורת ודין פרישה בשעת מתן דמים הם דין אחד, ומאחר שהברייתא כבר כתבה שבשעת ההקטרה פורשים רק מההיכל ולא מבין האולם ולמזבח, ממילא אנו יודעים שגם בשעת מתן דמים הדין כן.

שמע מינה מעלות דאורייתא: חכמים מנו (במסכת כלים) מעלות של קדושה בבית המקדש זו למעלה מזו: העזרה עד בין האולם ולמזבח, בין האולם ולמזבח, ההיכל. רב

(המשך בדף הבא ↓)

אדא בר אהבה מוכיח מסוגיתנו שמעלות אלו הלכה למשה מסיני הם, ולכן כאשר גזרו חכמים לפרוש מ'בין האולם ולמזבח' בכדי שלא יבואו להיכנס להיכל – לא גזרו על שאר העזרה, מכיון שהיא קדושה ברמה נמוכה יותר ואין לגזור גזירה לגזירה. אבל אם המעלות הללו רק מדרבנן, ואילו מדאורייתא כל שטח העזרה כולל בין האולם ולמזבח זו קדושה אחת - מדוע לא גזרו לפרוש מכל העזרה?

הגמרא דוחה שאף אם המעלות מדרבנן – אין צורך לגזור על כל העזרה, מכיון שהמזבח מפסיק את שטח העזרה ומפסיק לגזור שלא להיכנס ממנו והלאה.

שמע מינה קדושת אולם והיכל: בדומה לאמור מקודם, יש ראייה מסוגיתנו שהאולם והיכל זו קדושה אחת, מכיון שאם הם שתי קדושות נפרדות, מדוע גזרו גם על בין האולם ולמזבח והרי זו גזירה לגזירה?

הגמרא דוחה. האולם וההיכל הם שתי קדושות נפרדות, אבל קדושת האולם ממשיכה עד המזבח. ולכן גזרו לפרוש מבין האולם ולמזבח.

בכל יום בשל ארבעת קבין: במשנה לעיל נחלקו רבנן ורבי יוסי, לדעת רבנן חותה גחלים במחתה של 4 קבין ומערה אותם לתוך מחתה של 3, לדעת רבי יוסי חותה בשל 6 קבין (= סאה) ומערה לתוך של 3.

אם תוך כדי העירוי נתפזרו לכהן גחלים על הרצפה, הוא מטאטא אותם לאמת המים שבעזרה. בבביתא אחת מובא 'אם נתפזרו לו קב' ובביתא אחרת מובא 'קביים'. הגמרא מבררת לאיזו דעה הדבר מתאים.

בשל קביים היה מכניס: ורבי ישמעל סובר שחותה 4 גחלים (כרבנן) ומערה לתוך של 2.

חותה בשל סאה מדברית: כשבאו מהמדבר לירושלים הוסיפו על המידות שיטית. דהיינו 6 קבין מדבריות = נהפכו ל 5 ירושלמיות. כוונת הבריתא שהיה חותה במחתה המכילה 6 קב מדבריות (שהם 5 ירושלמיות), ומערה לתוך מחתה המכילה 3 ירושלמיות = נמצא שנתפזרו לו 2 קבין ירושלמיות.